

BIBLIOGRAFIA

NARRATIVA

- * Els Lluïsos. Ed. 62. Barcelona, 1971.
- * Alta Comèdia. Pòrtic. Barcelona, 1973.
- * Exòtiques. Pòrtic. Barcelona, 1975.
- * El detectiu, el soldat i la negra. Laia. Barcelona, 1978.
- * Selva i Salonet. Robrenyo. Mataró, 1978. [Llibres del Mall, 1986]
- * Incidents a l'horitzó. Edicions del Dies. Sabadell, 1983.
- * Les coses febles. Llibres del Mall. Barcelona, 1983.
- * Ni àngels ni dimonis. Abadia de Montserrat. Barcelona, 1983.
- * Sopàrem a Royal. Eczema. Sabadell, 1983.
- * Mal de lluna. Ed. 62. Barcelona, 1988.
- * El cor de les coses. Cafè Central. Barcelona, 1992
- * La japonesa. Editorial Destino. Barcelona, 1993.
- * Louise (Un conte sobre la felicitat). Editorial Destino. Barcelona, 1993.

VERSIONS DE POESIA

- * Versions de Matsuo Basho. Empúries. Barcelona, 1992.

ASSAIG I ESTUDI

- * Joan Brossa o El pedestal són les sabates. Pòrtic. Barcelona, 1971 [Joan Brossa. Oblidar i caminar La Magrana. Barcelona, 1992]
- * Pedrolo, perillós?. Dopesa. Barcelona, 1973 [La Magrana. Barcelona, 1991]
- * Agrupació dramàtica de Barcelona. Edicions 62 i Institut del Teatre. Barcelona, 1978
- * La Generalitat republicana i el teatre (1931-1939): legislació (amb E. Gallén i A. Vázquez). Edicions 62 i Institut del Teatre. Barcelona,

1982.

* Qüestions de teatre. Edicions 62 i Institut del Teatre. Barcelona, 1985.

* Adrià Gual. Mitja vida de Modernisme (amb Carles Batlle i Isidre Bravo). Diputació de Barcelona. Barcelona, 1992.

* Selva i Salonet, 1978

Jordi Coca és un dels narradors més interessants de l'anomenada generació dels setanta, tan aviat per la seva ambició novel·lesca, que el duu a l'elaboració d'un model radicalment allunyat del dels gèneres, com pel que fa a la seva recerca en el camp de les tècniques narratives. (...)

Més encara: em penso que Selva i Salonet pot deixar ben clares les possibilitats de Jordi Coca com a "narrador". El secret de la cavalleria, primer relat del llibre esdevé una peça extraordinària, modèlica, de narrativa del buit, on l'autor elabora una història pressumptament autobiogràfica des d'una distància que li confereix un caràcter universal.

Julià Guillaumon (AVUI, 13-IV-1986)

* Les coses febles, 1983

Quan fa una dotzena d'anys l'aleshores novell autor Jordi Coca va publicar la novel·la Els Lluïsos, vaig escriure que en una novel·la d'aquella mena no cal cercar-hi un camí que es busca cap a trobar un desenllaç i tot camí sobre un fons tot real de memòria. La citació no tendria gaire sentit, recordada avui, sense el seu context: una crítica al capdavant didàctica que pretenia d'endegar poc o molt el desgavell en què es trobava, a causa de la seva impreparació, el lector habitual de novel·la davant les transgressions a què es lliurava la nova novel·la catalana d'aquells anys. No hi havia aleshores un públic lector potencial i en quantitat apreciable procedent de l'ensenyament secundari ni tan sols del superior, perquè la literatura del país hi era ignorada, i vivíem, és un dir, de conversos esbalaïts i d'autodidactes culturalitzats pels miraculosos efluvis del medi. (...)

Cal dir que, com demanava Cocteau, jo apostava, com si fos jove per un valor jove, en la línia de la qualitat. Des d'aleshores, Jordi Coca s'ha manifestat de manera diversa (...) Les coses febles, conjunt de textos de gran interès narratiu i poètic, no fa sinó confirmar aquella impressió primera, però amb una obertura cap a noves i efectives possibilitats des d'una real experiència d'escriptor.

Joan Triadú (AVUI, 8-VII-1983)

* Mal de lluna, 1983

Una noia retorna, per a una curta estada, a la seva illa, on viuen els seus, als qui es proposa de veure després d'una llarga absència. Però el que ha de ser un retrobament esdevé un sostingut aïllament viscut amb el neguit i la confusió que neixen de la inquietant incapacitat per admetre la realitat canviant de les coses i acollir les pròpies pulsions. Per entendre i entendre's.

Jordi Coca, en aquesta novel·la, substitueix l'experimentalisme per l'exposició directa, explícita i lineal de la història. I, sintònicament amb això -aires del temps-, el mal no té les arrels en les agressions socials de

l'entorn, sinó en el mateix esperit malalt del personatge. La malaltia d'una atordida impotència per fer conscient la pròpia resistència a admetre el pas canviant -com las lluna femenina i cíclica- de les coses: la senilitat del pare o la naturalesa del propi desig.

Ramon Pla i Arxé (EL PAIS, 7-IV-1988)

* La japonesa, 1992

El reto de Jordi Coca al abordar literariamente el mundo interior y la personalidad psíquica de un autista se inscribe en la lista de los personajes conflictivos en los que el autor ha buceado a lo largo de su trayectoria (...).

Lo que interesa en un libro como el que ha escrito Coca es la asunción literaria, la exigencia lingüística, que plantea un caso clínico de la impenetrabilidad de un autista. En definitiva el de traducir en lenguaje la intel.ligència, los afectos, las sensaciones y las reacciones de una persona afectada por este problema (...) La japonesa es una apuesta por forzar los límites convencionales de la literatura. Tan acostumbrados estamos a los adocenamientos, al conformismo y a las imitaciones acríicas de lo "último" (...) que lo arriesgado del intento de Coca al escribir esta novcel.la ya merece por si sólo un reconocimiento.

Marc Soler (LA VANGUARDIA, 3-IV-1992)

NOTA BIOGRAFICA

Jordi Coca va nèixer a Barcelona el 20 d'octubre de 1947. Després de fer els estudis primaris i el batxillerat compaginà el treball en feines diverses amb estudis d'Art Dramàtic i, més tard, de Filologia Catalana que deixà inacabats. També ha fet estudis de gestió cultural a ESADE. Escriu des de fa trenta anys i, el 1971, va editar el seu primer llibre (la novel·la Els Lluïsos). Actualment, entre narrativa, traduccions i assaigs ha publicat una vintena d'obres, a banda de col·laborar habitualment a la premsa i a la TV.

Ha treballat molts anys a l'Institut del Teatre com a Tècnic Superior d'Ensenyament, i hi ha fet feines de Professor, de Responsable d'Activitats Culturals, de Cap del Centre d'Investigació i Documentació i de Director. Actualment és Director d'Acció Cultural de l'Ajuntament de Barcelona i, alhora, forma part de la Comissió Permanent d'Iniciativa per Catalunya. Li agrada el cinema i també viatjar: durant el curs 1992-93 fou convidat per la Universitat de Berkeley com a professor visitant.

Entre els premis que ha merescut la seva feina literària cal comptar, el Premi "Serra d'Or" per a escriptors joves (1972), el Premi Documenta (1987), el Premi ADB (1991) i el Premi Josep Pla (1992).

"L'escriptor del mes"- Suplement mensual de
"Crònica d'Ensenyament" és una
publicació conjunta dels Departaments d'Ensenyament i de Cultura
de la Generalitat de Catalunya

Directors: Isidor Cònsul
Oriol Pi de Cabanyes

Col.laboradors d'aquest número: Jordi Coca
Alex Broch

Coordinació: Marta Montserrat
Disseny gràfic: Taula de Disseny
Disseny de la coberta: Estudi Propaganda
Fotografia de la coberta: Eloi Bonjoch
Realització: Art-Co/2000, SL,
Impressió: Agpograf
Dipòsit Legal: B .....
ISSN .....
Barcelona, gener de 1994

J O R D I   C O C A

S U M A R I

Qui sóc i per què escric ..... Jordi Coca

Jordi Coca o la tradició renovadora ... Alex Broch

Notícia biogràfica

La crítica ha dit

Bibliografia

Textos:

El detectiu, el soldat i la negra   Editorial Laia
Barcelona, 1980

Mal de lluna   Edicions 62. Barcelona
1988

Versions de Matsuo Basho   Editorial Empúries
Barcelona, 1992

VERSIONS DE MATSUO BASHO

La pluja sobtada
Ens ha dut sota els arbres
Però ara degoten.

S'han escurçat tant
Les potes de les cigonyes
Amb l'aiguat de maig!

Desperta, desperta!
I et prendré per amiga
Papallona blanca.

Veig cuques de llum.
La barca és insegura,
Timoner begut.

Durant el viatge,
Abatut i sol, somio
Pastures marcides.

Passa un ocell.
Per què estic tan cansat
Aquesta tardor?.

I puntualment
Tornen a florir cada any
Tots els crisantems.